

Çay Fincanındaki Fırtına

Yavuz DEMİRKIRAN

Çay Fincanındaki Fırtına

Yavuz DEMİRKİRAN

Oliver kahvaltı masasında oturmuş, kırmızı spor ayakkabılarını sallıyordu. Sarı roketli tişörtü sabah ışığında parlıyordu. Büyükanne Rose, en sevdiği gül desenli fincana çay koydu. Babası saatine baktı. Lily pembe tulumunun içinde zıplıyordu. Mutfak kızarmış ekmek ve reçel kokuyordu. Her şey normal, mutlu bir sabahtı—ta ki çay fincanının üzerinde minik bir şey parlayana kadar.

Oliver daha yakına eğildi. Büyükanne Rose'un çayının üzerinde, pamuk şeker gibi bir bulut tutamı dönüyordu. Başparmağından büyük değildi. 'Bakın!' diye fısıldadı. Büyükanne Rose yuvarlak gözlüklerinin ardından baktı. 'Vay canına,' dedi. Minik bulut şişti ve büyüdü. Fincanın içinde mini bir şimşek çaktı. Oliver'ın ela gözleri kocaman açıldı.

Bulut karardı. Minik dalgalar fincanın kenarından taştı. 'Çay fincanında fırtına!' diye soludu Oliver. Büyükanne Rose kıkırdadı. 'Olur böyle şeyler,' dedi sakince. Babası saatine bir göz attı ve kaşlarını çattı. 'Geç kaldık!' dedi. Bulut daha da şişti. Minik bir gök gürültüsü fincanı titretti. Oliver, fırtınanın babasının sabırsızlığıyla büyüdüğünü gördü.

Lily reele uzandı. 'Hemen istiyorum!' diye bağırdı. Fırtına ıtırdadı. Mini şimşekler zikzak çizdi. Dalgalar masa örtüsüne sıçradı. 'Lily, sıranı bekle,' dedi babası sert bir sesle. Bulut kabardı. Oliver endişelendi. 'Lütfen herkes,' dedi yumuşak bir sesle. 'Biz huysuzlandıka fırtına büyüyor.' Büyükanne Rose başını salladı. 'Oliver haklı,' dedi.

Babası derin bir nefes aldı. 'Haklısın, Oliver,' dedi. Gri kravatını gevşetti ve gülümsedi. Fırtına biraz küçüldü. Lily fısıldadı, 'Özür dilerim.' Dalgalar duruldu. Ama sonra babası yine saatine baktı ve iç çekti. Bulut şişti. Oliver sakın kalmaları gerektiğini biliyordu. 'Hep birlikte nefes alalım,' dedi. Yavaşça nefes aldılar ve verdiler.

Fırtına yatıştı. Ama Lily suyunu döktü. 'Ah hayır!' diye bağırdı. Bulut çaktı. Babası bez almak için yerinden fırladı. 'Acele et!' dedi. Fırtına büyüdü. Oliver, 'Sorun değil, Lily. Temizleyebiliriz,' dedi. Ona bir peçete uzattı. Lily döküleni sildi. Babası yerine oturdu. Bulut küçüldü. Büyükanne Rose gülümsedi. 'Sakin olduğumuzda küçük sorunları çözmek daha kolaydır,' dedi.

Oliver minik fırtınayı izledi. Hâlâ oradaydı, çayın üzerinde dönüyordu. 'Onu nasıl yok edeceğiz?' diye sordu. Büyükanne Rose düşündü. 'Belki gökyüzüne çıkması gerekiyordur,' dedi. 'Ama nasıl?' diye sordu Lily. Oliver açık pencereye baktı. İçeri hafif bir esinti girdi. 'Rüzgârın onu taşımasına izin verebiliriz,' dedi. Ama fırtına hâlâ çok büyüktü.

Babasının telefonu vızıldadı. İç çekti. 'İş,' dedi. Fırtına çıtırdadı. Oliver, 'Baba, lütfen sakın ol,' dedi. Babası telefonu bıraktı. 'Haklısın,' dedi. Derin bir nefes aldı. Fırtına küçüldü. Lily kıkırdadı. 'Sönen bir balon gibi!' dedi. Herkes güldü. Bulut küçüldü ve hafifledi. Oliver gülümsedi. 'Şimdi onu hareket ettirmeyi deneyebiliriz,' dedi.

Oliver büyük bir kaşık getirdi. 'Çayı nazikçe karıştıralım,' dedi. 'Bu, fırtınanın yukarı süzülmesine yardımcı olabilir.' Büyükanne Rose çayını karıştırdı. Bulut döndü ve biraz yükseldi. Ama sallanarak geri indi. 'Daha fazla rüzgâra ihtiyacımız var,' dedi Oliver. Lily peçetesini salladı. Babası pencereyi daha da açtı. Esinti bulutu kaldırdı. Yukarı süzüldü, sonra yine battı. 'Neredeyse,' dedi Oliver.

Fırtına nabız gibi attı. 'İşe yaramıyor,' dedi Lily. Ayağını yere vurdu. Bulut çaktı. 'Lily,' dedi Oliver yumuşakça, 'sakın kalmalıyız.' Lily bir nefes aldı. 'Tamam,' dedi. Babasının saati öttü. Bakmadı bile. Bunun yerine, 'Hep birlikte nazikçe üfleyelim,' dedi. Fincana doğru üflediler. Bulut daha yükseldi. Çay fincanının üzerinde asılı kaldı, yumuşakça parlıyordu. 'İşe yarıyor!' diye sevindi Oliver.

Fırtına yukarı süzöldü, ama sonra bir hava akımı onu geri itti. Çayı masaya sıçrattı. 'Eyvah,' dedi Büyükanne Rose. Babası kaşlarını çatı. 'Onu asla dışarı çıkaramayacağız,' dedi. Bulut karardı. Oliver, 'Durun! Yine üzülmeye başlıyoruz,' dedi. Herkes durdu. Birbirlerine baktılar. 'Mutlu bir şey düşünelim,' dedi Oliver. Kedi yavrularını ve dondurmayı düşündüler. Fırtına yatıştı.

Oliver'ın bir fikri vardı. 'Büyükanne, fincanı pencere kenarına koyabilir miyiz?' diye sordu. 'Esinti fırtınayı alıp götürür.' Büyükanne Rose başını salladı. Fincanı pencereye taşıdı. Aile onu takip etti. Birlikte durdular, sakın ve nazik. Fırtına yükseldi. Minik bir balon gibi pencereden dışarı süzüldü. 'Hoşça kal, fırtına!' Lily el salladı. Bulut açık gökyüzüne doğru sürüklendi.

Fırtına yukarıdaki büyük bulutlara katıldı. Orada mutlu görünüyordu, geniş mavi gökyüzünde dönüyordu. Oliver gülümsedi. 'Sadece biraz alana ihtiyacı varmış,' dedi. Büyükanne Rose ona sarıldı. 'Ve bizim de sakın kalmaya ihtiyacımız vardı,' dedi. Babası güldü. 'Daha sabırlı olmaya çalışacağım,' dedi. Lily kıkırdadı. 'Ben de!' Hepsi tekrar oturdular. Kahvaltı yeniden sıcak ve huzurlu hissettirdi.

Oliver kızarmış ekmeğini bitirdi. 'Ne tuhaf bir fırtınaydı,' dedi. Büyükanne Rose çayından bir yudum aldı. 'İzin verirsek küçük sorunlar büyüyebilir,' dedi. 'Ama sakın ve nazik kalırsak, onları çözmek daha kolaydır.' Babası başını salladı. 'Bunu hatırlayacağım,' dedi. Lily, 'Ben de!' dedi. Oliver pencereden dışarı baktı. Minik fırtına gitmişti. Ama onu asla unutmayacaktı.

O gece Oliver oyuncak ayısına fırtınayı anlattı. 'Sanki büyü gibiydi,' diye fısıldadı. 'Ama asıl büyü sakın kalmaktı.' Büyükanne Rose'un gülümsemesini düşündü. Babasının derin nefesini düşündü. Lily'nin fısıltısını düşündü. Ve büyük sorunların bile biraz nezaketle çözülebileceğini biliyordu. Oyuncak ayısına sarıldı ve gülümseyerek uykuya daldı.

Ertesi sabah Oliver erken uyandı. Sofrayı kurmaya yardım etti. Babası saatine bakmadı. Lily reçelini bekledi. Büyükanne Rose çay koydu. Herkes sakin ve nazıktı. Oliver çay fincanından yükselen buharı izledi. Bugün fırtına yoktu. Sadece kahvaltıda mutlu bir aile vardı. Ve Oliver, küçük sorunların büyümeden önce çözülmesinin çok daha kolay olduğunu biliyordu.